

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

Աւելի լաւ է պատառ մը չոր հաց
 Գոհունակութեամբ, խաղաղութիւնով,
 Քան լեցուն տուն մը՝ զոհ ու մեղրահաց,
 Վէմ ու հիմ սարսող անհաշտ կռիւով:
 Ուրախ սիրտըն է դեղէն աւելի
 Բուժիչ քալասան, դարման ճշմարիտ,
 Նոյնիսկ մեղքի մէջ թաղուած մեռեալի:
 Ահա՛ կը գղջայ հոգին ամբարիշտ՝
 Որպէս երաժիշտ, նաեւ տաղերգու.
 Մունետիկըն է խաղաղ գոյութեան,
 Եւ սիրոյ ձայնին որպէս խնկարկու՝
 Կը վառէ ջահը լոյսի, գթութեան:
 Ընդդէմ մթութեան եւ խաւարի դէմ,
 Ընդդէմ խռոսի եւ մասամբ նորին,
 Ընդդէմ մեղանչաց խաղերուն դժխեմ,
 Սաղմոսերգուի հաւատով խորին:

Յօժար է հոգին, մարմինը՝ տկար.
 Գաւաթը սակայն կը խմեմ ցմրուր,
 Անցեալ մը ամբողջ կը դնեմ նժար:
 Ես կը վերյիշեմ պանդոկ ու մսուր՝
 Ուր մարմին առաւ Հոգին մեծասփանջ,
 Մարդեղանալով ան դարձաւ ծնունդ.
 Թէեւ ծնունդ էր, քայց ոչ արարած,
 Ե՛ւ հաց էր, ե՛ւ ջուր՝ հոգեւոր սնունդ:

Ու կը բարձրանամ այս դառն ժխորէն,
 Կը բարձրանամ վեր՝ ձգելով ետիս
 Ինչ որ երկրային փառքն է համօրէն.
 Իմ իշխանութեան օղակը մատիս,
 Զոր ես կրեցի երկար ժամանակ,
 Յանձնեցի արժան, նաեւ անարժան
 Մրցակիցներուս միաժամանակ:

Կը բարձրանամ վեր: Ինկած է շղթան՝
 Որ կը կրէի ո՛չ թէ ձեռքերուս,
 Այլ՝ մտածումիս բաւիղներուն մէջ:
 Ես՝ քուք-քթամիտ, ուսուցիչ թերուս,
 Իմ իսկ մտքին հե՛տ բացած բանավէճ՝
 Հիացող էի երկնային դրախտի...:
 Հիասթափած եմ, գլխիկոր նաեւ.
 Կը բարձրանամ վեր, եւ գլխուս վերեւ
 Ծագող արեւն է տիեզերական,
 Որ աղերս չունի ծանծաղ սրտի հետ.
 Կակազ մտքի հետ նոյն եզրը չունի,
 Դէպի անկումը չունի արահետ:
 Ծագող արեւն է՝ տիեզերք ունի,
 Որուն տէրըն է Անսկիզբը սուրբ.
 Սահմաններ գծող, սահմանազատող,
 Սահմանափակեր՝ որպէս թէ ասուպ՝
 Անհունէ անհուն տեղաշարժ ընող,
 Ծիրկաթինները իրենց ծիրին մէջ
 Պահող պահպանող գերիշխանութիւն.
 Համակարգումի շղթան է անվերջ,
 Անսկի՛զր, անվերջ յարատեւութիւն:

Վեր կը բարձրանամ, ու վեր աւելի.
 Այդպէս կը մատչիմ Գոյին բացարձակ:
 Այնտեղ եմ արդէն դէմքեր սիրելի,
 Որպէս տիտաններ ազատ-համարձակ:
 Իրենց ըսպիտակ եւ մաքրամաքուր
 Հանդերձներու մէջ՝ կը հնչեցընեն
 Հիմն ու, փառերգը յաղթանակներու:
 Ես իմ աչքերով ահա՛ կը տեսնեմ
 Փառաւոր դէմքը հըրեշտակներու.
 Նաեւ կը տեսնեմ, բայց չեմ կուրանար,
 Արեւէն փայլուն լոյսը Գառնուկին,
 Որ մսուրէն ետք... Ան մեզի համար
 Եղաւ պատարագ, եղաւ փրկագին:
 Արեան գին տուաւ, եւ այդպէս շրջեց.
 Ճակատագիրը մարդկային ցեղի.
 Տիեզերական աւետիս հնչեց,
 Ա՛յդպէս փաղցրացաւ Օրէնքը լեղի...:

ՄԱՆՈՒԷԼ ԱԴԱՄԵԱՆ